

1934 - 1974 - 2024



Ο.Κ.Δ.Ε.

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας



## Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΛΗ ΤΗΣ ΟΚΔΕ ΣΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

▶ παλεύουμε με μια Αριστερά Επαναστατική

▶ ανασυγκροτούμε την 4η Διεθνή

Για τη **νίκη** της **Εργατικής Τάξης**  
Για τη **μόνη λύση**, τον **Σοσιαλισμό**

### 2ήμερο Εκδηλώσεων - Νομική Αθήνας

**Σάββατο** 12/10, 19:00: Προβολή - Μουσική βραδιά

**Κυριακή** 13/10, 10:00: "Η συμβολή του τροτσκισμού στο εργατικό κίνημα"

ΜΕ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ -  
ΜΠΛΟΚΑ-ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ  
ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΟΚΔΕ

Φέτος συμπληρώνονται 90 χρόνια από την ίδρυση της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας (ΟΚΔΕ) και την συγκρότηση του Τροτσκιστικού ρεύματος στην Ελλάδα. Στη διάρκεια αυτών των εννιά δεκαετιών, οι αγωνιστές της ΟΚΔΕ δεν έχουν λείψει από καμιά μικρή και μεγάλη αναμέτρηση του εργατικού κινήματος, αποτελώντας την παλαιότερη και πιο ιστορική οργάνωση της Επαναστατικής Αριστεράς στην Ελλάδα.

### 1920 - 1940: ΟΚΔΕ, ο θεματοφύλακας του επαναστατικού μαρξισμού στην Ελλάδα

Οι ρίζες του ελληνικού τροτσκισμού βρίσκονται στη δεκαετία του 1920, στο εσωτερικό του ΣΕΚΕ (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδας - πρόδρομος του ΚΚΕ), στην επαναστατική τάση (Π. Πουλιόπουλος, Π. Γιασόπουλος, Σ. Μάξιμος, Γ. Νίκολης κ.ά.) που πάλεψε από την πρώτη στιγμή για τη συγκρότηση ενός επαναστατικού κόμματος. Το 1924 θα πραγματοποιηθεί το συνέδριο «Μπολσεβικοποίησης» όπου το ΣΕΚΕ μετονομάζεται σε ΚΚΕ και προσχωρεί στην 3η Διεθνή.

Παρά την προσπάθεια αυτή, ο σταλινικός εκφυλισμός της ΕΣΣΔ, δεν θα αργήσει να επιφέρει τις συνέπειές του στο ΚΚΕ. Το 1927 διαγράφηκαν τα μέλη της αριστερής αντιπολίτευσης και η σταλινική ηγεσία ξεδιπλώνει πλέον ανεξέλεγκτα την ρεφορμιστική-αντεπαναστατική πολιτική της (τακτική της "Αριστερής Δημοκρατίας", τις θεωρίες του Σοσιαλφασισμού, των σταδίων κ.ο.κ.) που ολοκληρώνεται ανεπιστρεπτί με την 6η ολομέλεια του 1934.

Με ηγέτη τον Παντελή Πουλιόπουλο οι επαναστάτες συγκρότησαν την Αριστερή Αντιπολίτευση στην Ελλάδα. Μέσα από το περιοδικό «Σπάρτακος» εξαπολύουν μια εφ' όλης της ύλης πο-

λεμική απέναντι στη σταλινική γραφειοκρατία. Προσπάθησαν να ερμηνεύσουν την οικονομική και πολιτική κατάσταση της χώρας και να χαράξουν τα καθήκοντα του ελληνικού προλεταριάτου. Υπερασπίστηκαν τις παραδόσεις του λενινισμού και την αναγκαιότητα της επανάστασης. Συνδέθηκαν με την Διεθνή Αριστερή Αντιπολίτευση και υιοθέτησαν τις αναλύσεις του Λέων Τρότσκι (διαρκής επανάσταση, χαρακτήρας της ΕΣΣΔ κ.ά.). Θα συμβάλουν καταλυτικά στο εργατικό κίνημα του Μεσοπολέμου. Σταθμός ήταν η συμβολή του Π. Πουλιόπουλου με το βιβλίο «Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα;» (και σειρά άρθρων, μελετών κ.λπ.), που αποτέλεσε για πολλές δεκαετίες την καλύτερη μαρξιστική ανάλυση του ελληνικού καπιταλισμού.

Με την ενοποίηση της Ομάδας Σπάρτακος και μελών του «Αρχείου του Μαρξισμού» (αντιπολιτευτική ομάδα στο ΚΚΕ, μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1930 αποτελούσε τη δεύτερη μαζικότερη αντιπολιτευτική οργάνωση παγκοσμίως μετά από αυτή της ΕΣΣΔ) θα ιδρυθεί το 1934 η ΟΚΔΕ (αργότερα τμήμα της 4ης Διεθνούς).



**Παντελής Πουλιόπουλος  
ένας κορυφαίος  
διανοούμενος επαναστάτης**

Ο Π. Πουλιόπουλος αποτελεί μια από τις σημαντικότερες επαναστατικές φυσιογνωμίες στην Ελλάδα και παγκοσμίως. Γεννήθηκε στην Θήβα το 1900 και σπούδασε Νομική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το 1920 στάλθηκε στο μικρασιατικό μέτωπο, όπου ανέπτυξε αντιπολεμική δράση, οργανώνοντας κομμουνιστικούς πυρήνες. Το 1924 έγινε ο πρώτος Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ, σε ηλικία μόλις 24 ετών. Στα 1925-26 διώκεται απ' τη δικτατορία Πάγκαλου για το «Μακεδονικό». Θα αθωωθεί έπειτα από μια μνημειώδη πεντάωρη απολογία στο δικαστήριο. Λίγο αργότερα θα εξοριστεί στη Φολέγανδρο.

Επιστρέφοντας από τη φυλακή, συγκρούστηκε με τη σταλινική στροφή και τη γραφειοκρατικοποίηση στο ΚΚΕ. Θα αποτελέσει τον αδιαμφισβήτητο ηγέτη της Αριστεράς Αντιπολίτευσης και θα πρωταγωνιστήσει στην ίδρυση της ΟΚΔΕ το 1934. Το 1938 συνελήφθη εκ νέου από τη μεταξική δικτατορία και στάλθηκε στο κάτεργο της Ακροναυπλίας. Παρέμεινε στις φυλακές μέχρι το 1943, οπότε εκτελέστηκε μαζί με άλλους 105 αγωνιστές από τους Ιταλούς φασίστες.

Ήταν βαθύς θεωρητικός του Μαρξισμού. Εργάστηκε άοκνα πάνω σε δεκάδες μελέτες, άρθρα, βιβλία (**Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα**) και μπροσούρες, μετέφρασε σημαντικά έργα των κλασικών (Κεφάλαιο, Προδομένη Επανάσταση του Τρότσκι) για τον επαναστατικό προσανατολισμό του προλεταριάτου.

Οι τροτσκιστές συμμετείχαν αποφασιστικά στην Εξέγερση του Μάη 1936 στη Θεσσαλονίκη (πολλά μέλη τους συμμετείχαν σε απεργιακές επιτροπές), στην ανάλυση του χαρακτήρα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και της ανάγκης υπεράσπισης της ΕΣΣΔ, στα Δεκεμβριανά, στην Ελληνική Επανάσταση 1943-49. Πλήρωσαν βαρύ φόρο αίματος με εκατοντάδες θύματα, από το αστικό κράτος, τους σταλινικούς και τους φασίστες. Το 1946, οι τροτσκιστές ενοποιούνται στο

ΚΔΚΕ (Κομμουνιστικό Διεθνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ελληνικό τμήμα της 4ης Διεθνούς), με όργανο την Εργατική Πάλη.

Η ΟΚΔΕ και μετέπειτα το ΚΔΚΕ παρά τις πιέσεις, τις διώξεις και την καταστολή που δέχτηκε σε δύσκολες εποχές (κατοχή-εμφύλιος, μετεμφυλιακό κράτος, δικτατορία) θα καταφέρει να διαφυλάξει ζωντανές τις αρχές του επαναστατικού μαρξισμού καθώς και την προοπτική της σοσιαλιστικής επανάστασης στην Ελλάδα μέχρι και τις μέρες μας.

## 1965 - 1974: η αναγέννηση της Άκρας και Επαναστατικής Αριστεράς Ο ρόλος των τροτσκιστών

Η μεταπολεμική ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού βασίστηκε στην άγρια εκμετάλλευση του ελληνικού προλεταριάτου. Η εμφάνιση μια νέας γενιάς αγωνιστών που δεν είχαν ζήσει την ήττα του εμφυλίου, με το κύμα επαναστάσεων και εξεγέρσεων που σάρωνε τον πλανήτη (1965-75) έδωσε ώθηση στο κίνημα. Στις αρχές του '60 επανεμφανίζεται η «Άκρα και Επαναστατική Αριστερά». Για ακόμα μια φορά στην ιστορία του εργατικού κινήματος αμφισβητείται η «ηγεσία» του ΚΚΕ.

Οι αγωνιστές του ΚΔΚΕ διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στις απεργίες των οικοδόμων 1960-61, στο «κίνημα των 115 Σωματείων», στα Ιουλιανά '65 κ.λπ. Από το 1959 εκδίδουν το Μαρξιστικό Δελτίο, που μαζί με την μηνιαία Εργατική Πάλη κυκλοφορούν παράνομα. Εργάζονται για την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, με δράση σε οικοδόμους, λιθογράφους, ομοσπονδίες τύπου και ξύλου, τσαγκαράδες, βιβλιοδέτες, μηχανουργούς κ.ά. Το ΚΔΚΕ συνεισέφερε αποφασιστικά στη διάδοση των αναλύσεων και αποφάσεων της 4ης Διεθνούς για τον μεταπολεμικό καπιταλισμό, τα αίτια και τις προοπτικές της κρίσης του σταλινισμού, τις επαναστάσεις σε Κούβα, Αλγερία, Βιετνάμ κ.λπ. Συγκρούστηκε αποφασιστικά με τις ρεφορμιστικές πολιτικές και πρακτικές των σταλινικών (ΕΔΑ/ΚΚΕ).

Οι τροτσκιστές βρίσκονται στις πρώτες γραμμές του αγώνα ενάντια στη χούντα, στον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό που την γέννησαν. Πολλοί συλλαμβάνονται, καταδικάζονται σε βαριές ποινές, φυλακίζονται, εξορίζονται, βασανίζονται σκληρά.

Τέλος, καθοριστικός ήταν ο ρόλος των τροτσκιστών στην Εξέγερση του Νοέμβρη 1973. Με σημαντική συμβολή τους, ιδιαίτερα η Εργατική Συνέλευση θα αποτελέσει ουσιαστικά το οργανωτικό και κυρίως πολιτικό κέντρο της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου, συμβάλλοντας καθοριστικά στην ηγεμονία της ριζοσπαστικής γραμμής της σύγκρουσης με τη χούντα.



## Μεταπολίτευση: νέα εποχή για το εργατικό κίνημα Ο αγώνας της Άκρας Αριστεράς ενάντια στην συμβιβαστική πολιτική του ρεφορμισμού

Η πτώση της χούντας σηματοδότησε μια αλλαγή των συσχετισμών. Το εργατικό κίνημα βγήκε στο προσκήνιο με μια σειρά αγώνων, ενώ η αστική τάξη αναγκάστηκε να κάνει υποχωρήσεις. Η είσοδος, ωστόσο, του ελληνικού καπιταλισμού στο μακρύ κύμα κάμψης και, αργότερα, ο νεοφιλελευθερισμός θα θέσουν αυτές τις κατακτήσεις υπό αμφισβήτηση.

Οι ρεφορμιστές (ΚΚΕ, ΚΚΕ εσ.) λειτούργησαν ως αριστερό δεκανίκι του συστήματος στο πλαίσιο της ενσωμάτωσης τους στο αστικό σκηνικό. Το περίφημο «Καραμανλής ή Τανκς» αποτύπωνε την ελληνική εκδοχή του «Ιστορικού Συμβιβασμού», της συνεργασίας των τάξεων που θα υπηρετήσουν οι ρεφορμιστές με



συνέπεια σε όλη την διάρκεια της μεταπολίτευσης. Μάλιστα θα προσπαθήσουν να χτυπήσουν την Άκρα και Επαναστατική Αριστερά για να σταματήσουν την ριζοσπαστικοποίηση των πλατιών μαζών.

Η Άκρα Αριστερά απέρριψε και αμφισβήτησε τις πολιτικές ταξικής συνεργασίας. Συγκρούστηκε με την κυβέρνηση Καραμανλή, που προσπάθησε να ροκανίσει τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης, και με την πολιτική του συμβιβασμού των ρεφορμιστών. Βρέθηκε στην εμπροσθοφυλακή των αγώνων της μεταπολίτευσης. Πρωταγωνίστησε στο εργοστασιακό κίνημα, έχοντας μεγάλη επιρροή στις μεγάλες απεργίες της περιόδου 1974-1981. Μέσα από αυτούς τους αγώνες η ελληνική κοινωνία θα κατακτήσει μια σειρά από ιστορικά δικαιώματα και δημοκρατικές ελευθερίες: Θεσπίστηκε και

γενικεύτηκε η 8ωρη/5ήμερη εργασία, νομιμοποιήθηκαν οι εργατικές/κομμουνιστικές οργανώσεις, καθιερώθηκε το μονοτονικό σύστημα, βελτιώθηκε σημαντικά η θέση της γυναίκας κ.ά. Έτσι, η Άκρα Αριστερά θα αποτελέσει ένα σημαντικό στοιχείο του ταξικού συσχετισμού, υπέρ των εργαζομένων, που διαμορφώθηκε από την Εξέγερση του Πολυτεχνείου μέχρι και σήμερα.



η Εργατική Πάλη ήταν η πρώτη αριστερή εφημερίδα που επανακυκλοφόρησε μετά την πτώση της χούντας



## Η συμβολή της ΟΚΔΕ στη Μεταπολίτευση

Ήδη από την πτώση της χούντας, η ΟΚΔΕ, ως συνέχεια και ανασυγκρότηση του ΚΔΚΕ, καταβάλλει όλες τις δυνάμεις για τον πολιτικό, προγραμματικό και πρακτικό εξοπλισμό του προλεταριάτου και της πλατιάς πρωτοπορίας με τα κατάλληλα εργαλεία για την αμφισβήτηση της εξουσίας της αστικής τάξης. Με τις αναλύσεις της προσέφερε ένα πλούσιο έργο για τον προσανατολισμό σε κρίσιμα ζητήματα, όπως:

- Το μακρύ κύμα κάμψης της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας απ' τα μέσα της δεκαετίας του '70. Η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού και η σταδιακή εξέλιξή της στη σημερινή χρεοκοπία.

- Την υπεράσπιση και ανάδειξη «για ποιον σοσιαλισμό παλεύουμε», ιδιαίτερα μετά τις τραυματικές εμπειρίες του «υπαρκτού σοσιαλισμού». Η ΟΚΔΕ είναι η πρώτη οργάνωση (και ακόμα μέχρι σήμερα σχεδόν η μόνη) που πήρε καθαρή θέση υπέρ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας, μια μεγάλη προγραμματική κατάκτηση του ρεύματος της 4ης Διεθνούς, αναπόσπαστο κομμάτι της πάλης για την αποκατάσταση της αίγλης του Σοσιαλισμού στην εργατική τάξη και τη νεολαία.

- Την καλλιέργεια συντροφικών σχέσεων στο εσωτερικό του κινήματος και μιας κουλτούρας διαλόγου και ενωτικής δράσης, βασισμένης στις αρχές του Ενιαίου Μετώπου και της Εργατικής Δημοκρατίας. Στη Μεταπολίτευση θα είναι από τις πρωτοπόρες δυνάμεις που θα επιμείνουν και τελικά θα επιβάλλουν αυτή την πολιτική και πρακτική.

- Με την θεωρητική παραγωγή και ιδιαίτερα τις «Εκδόσεις Εργατική Πάλη» θα συνεχίσει την προσπάθεια για την ανάπτυξη της μαρξιστικής σκέψης και τη διαπαιδαγώγηση της εργατικής τάξης πάνω στον επιστημονικό σοσιαλισμό/μαρξισμό.

- Την κατανόηση των αιτιών της εκφυλιστικής πορείας που γνώρισε η 4η Διεθνής, ιδιαίτερα μετά το 1990 και τη συνειδητή και επίμονη προσπάθεια για ανασυγκρότηση του τεταρτοδιεθνιστικού ρεύματος σε παγκόσμιο επίπεδο.

**Η ΟΚΔΕ αποτύπωσε το στίγμα της συμμετέχοντας στους αγώνες, επεμβαίνοντας στο κίνημα, συμβάλλοντας στη συγκρότηση των αγώνων της εργατικής τάξης. Αποτελέσει ένα σημείο αναφοράς και συνέβαλε στην ανάπτυξη της αυτοοργάνωσης και ριζοσπαστικοποίησης των μαζών. Ενδεικτικά αναφέρουμε:**

- Τους ριζοσπαστικούς αγώνες και το εργοστασιακό κίνημα της πρώτης περιόδου της Μεταπολίτευσης. Τις μαχητικές συγκρούσεις, με επικεφαλής τους οικοδόμους, της 25ης Μάη 1976, όπου ο ρόλος των επαναστατών προκάλεσε λυσσασμένες λασπολογίες («αριστεροχουντικοί» κ.α.) απ' τα δύο ΚΚΕ. Την υπεράσπιση των ακροαριστερών αγωνιστών και οργανώσεων στις συγκρούσεις ενάντια στον νόμο 330/76.

- Τους αγώνες του φοιτητικού και νεολαιίστικου κινήματος (καταλήψεις 1979, 1987, 1990-91, 2006-07, 2024 κ.ά.).

- Τους εργατικούς αγώνες ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό. Η ΟΚΔΕ πρωτοστατεί στην κατάληψη του Υπουργείου Β. Ελλάδας (1990) και στο σπάσιμο της απαγόρευσης της πορείας στη ΔΕΘ (1993).

- Όλους τους αγώνες απ' τα μέσα της δεκαετίας του '90 μέχρι τις μέρες μας - π.χ. συγκρούσεις ενάντια στο «διαγωνισμό της ντροπής» (1998), πλήθος εργατικών αγώνων και δημιουργία νέων σωματείων, αντιπαγκοσμιοποιητικό και αντιπολεμικό κίνημα (ενεργή συμμετοχή της ΟΚΔΕ στο κίνημα του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ), Δεκέμβρης 2008, αγώνας των 300 μεταναστών κ.λπ. Και βέβαια στον «παρατεταμένο κοινωνικό πόλεμο» 2010-12, με αποκορύφωμα την δράση της ΟΚΔΕ στο κίνημα των «πλατειών», στις συγκρούσεις της 12ης Φλεβάρη 2012, στην υπεράσπιση των μετέπειτα αγώνων (ΕΡΤ, καθαρίστριες, αγώνας των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση, υπεράσπιση του «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα του Ιουλίου 2015, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τις χουνταπαγορεύσεις κατά την περίοδο της πανδημίας, ενάντια στην κατάργηση του ασύλου, τις συγχωνεύσεις/κλείσιμο σχολών και την ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ κ.ά.). Οργάνωσε μια σειρά από εργατικούς αγώνες σε χώρους δουλειάς, παλεύοντας για αυξήσεις μισθών και συλλογικές συμβάσεις, ενάντια στις απολύσεις και στις ελαστικές σχέσεις εργασίας κ.λπ.

# Φτώχεια, Πόλεμος, Καταστολή, Περιβαλλοντική Καταστροφή, Πολιτική Σήψη **Μόνη λύση, ο Σοσιαλισμός!**

Εννιά δεκαετίες από την ίδρυση της ΟΚΔΕ, το θεωρητικό έργο, οι αρχές και η πολιτική πρακτική που οι επαναστάτες μαρξιστές/τροτσκιστές κληροδότησαν στο εργατικό κίνημα αποκτάει σήμερα ιδιαίτερη βαρύτητα. Ο αγώνας τους, οι θυσίες, το θάρρος με το οποίο αντιμετώπισαν το μένος της αστικής τάξης μας δείχνουν τον δρόμο για να απαντήσουμε με τον πιο αποφασιστικό τρόπο. Μόνο πιάνοντας το κόκκινο νήμα των αγώνων μπορούμε να βάλουμε ένα φρένο στην καταστροφή που απειλεί την ανθρωπότητα.

Η κρίση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, ενώ η αστική τάξη και τα αντιδραστικά επιτελεία της επιχειρούν για ακόμα μια φορά να διαφυλάξουν τα κέρδη τους, φορτώνοντάς την πάνω στις δικές μας πλάτες. Οι εργαζόμενοι, οι φτωχοί και οι άνεργοι πληρώνουμε με το ίδιο μας το αίμα, με την εκτόξευση της ακρίβειας, της φτώχειας και των ανισοτήτων, για να συντηρείται ο παρασιτισμός μιας χούφτας καπιταλιστών. Την ίδια στιγμή που οι λαοί παρακολουθούμε με κομμένη την ανάσα την γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το κράτος- δολοφόνο του Ισραήλ και τους δυτικούς Ιμπεριαλιστές (ΗΠΑ-NATO-ΕΕ), οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί, η προσπάθεια περικύκλωσης Ρωσίας-Κίνας από τους δυτικούς Ιμπεριαλιστές και τα δισεκατομμύρια που επενδύουν σε εξοπλισμούς φέρνουν τον κίνδυνο του πολέμου πολύ κοντά, απειλώντας την ανθρωπότητα με αφανισμό.

**Σε όλο τον πλανήτη εγκαθιδρύονται βοναπαρτίστικα καθεστώτα - χούντες με κοινοβουλευτικό μανδύα. Οι νεοφιλελεύθεροι κανίβαλοι της αγοράς κυβερνούν με συνεχή πολιτικά και κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, καταπατούν μόνιμα τη λαϊκή βούληση, καταστέλλουν βάναισα και ποινικοποιούν τα κινήματα και τους αγώνες σε όλες τις χώρες.**

Στην Ελλάδα το καθεστώς Μητσοτάκη καταδικάζει την κοινωνία στην ακρίβεια, τη φτώχεια και τη διάλυση: ήδη 1 στα 4 νοικοκυριά βρίσκονται στο όριο της φτώχειας, ο μισθός μετά βίας φτάνει μέχρι τα μισά του μήνα και οι σταθερά άνεργοι ξεπερνούν το 1 εκ. Ξεπουλούν τα πάντα σε εργολάβους και ιδιώτες - αρπακτικά (Παιδεία, Υγεία, Συγκοινωνίες κ.λπ.) με τραγικές συνέπειες, ενώ επιδίδονται διαρκώς σε μια σειρά από σκάνδαλα. Ευθύνονται για ένα σωρό "επιτελικά" εγκλήματα, όπως οι πυρκαγιές, οι πλημμύρες και τα Τέμπη και μένουν ατιμώρητοι. Επιβάλλουν ένα βάρβαρο Νέο

Σύστημα Εκμετάλλευσης των εργαζομένων, καταργώντας μια σειρά από ιστορικά δικαιώματα, όπως το **5ήμερο/8ωρο**, η **κυριακάτικη αργία** και το **δικαίωμα στην απεργία**, ξαναγράφοντας ουσιαστικά το εργατικό δίκαιο με γνώμονα το **"νόμος είναι το δίκιο του εργοδότη"**. Μετατρέπουν τη χώρα σε μια απέραντη βάση του NATO, στέλνουν οπλισμό στο φασιστικό καθεστώς του Κιέβου, εμπλέκοντας ολόένα και πιο βαθιά τη χώρα μας στον πόλεμο. Ταυτόχρονα, οικοδομούν ένα μαύρο Κράτος Έκτακτης Ανάγκης στην προσπάθειά τους να βάλουν την ταξική πάλη στον γύψο και να τσακίσουν τους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας.

## **ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ!**

**με ταξική Ενότητα και Αγώνα - με μια Αριστερά  
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ**

Η ΟΚΔΕ παλεύει με όλες της τις δυνάμεις, με όπλο τη θεωρητική και πρακτική της εμπειρία για μια κοινωνία σοσιαλιστική, που θα λειτουργεί για την εξυπηρέτηση των πραγματικών αναγκών της πλειοψηφίας και όχι μιας χούφτας καπιταλιστών ή γραφειοκρατών. Αυτή είναι και η μόνη πραγματική λύση απέναντι στην ιστορική παρακμή και σήψη του καπιταλισμού.

Αυτό που λείπει σήμερα από τους αγώνες μας είναι μία επαναστατική δύναμη που δεν θα συμβιβάζεται με την πρώτη δυσκολία, δεν θα καλλιεργεί αυταπάτες για εύκολες λύσεις. Η ΟΚΔΕ αγωνίζεται για την ενότητα των αγώνων και των εργαζομένων, την ανασύνθεση και ανασυγκρότηση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος. Την επεξεργασία ενός Σχεδίου Σωτηρίας για την έξοδο από την καπιταλιστική κρίση και την επιβολή μιας Κυβέρνησης των Εργαζομένων, για μια κοινωνία σοσιαλιστική, με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, με δημοκρατικό σχεδιασμό όλων των μεγάλων θεμάτων και επιλογών (ενεργειακών, περιβαλλοντικών, διεθνών σχέσεων κ.λπ.)

**Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, φτωχούς και καταπιεσμένους να συνεισφέρουν σε αυτή την προσπάθεια. Να δημιουργήσουμε εστίες αντίστασης παντού, σε κάθε χώρο δουλειάς, σχολείο, σχολή και γειτονιά για να βάλουμε ένα τέλος στη καπιταλιστική βαρβαρότητα. Να παλέψουμε μέσα από τις γραμμές της ΟΚΔΕ οικοδομώντας το κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, το απαραίτητο εργαλείο για να νικήσουν οι αγώνες μας.**

**ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ - ΠΑΛΕΨΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ**

# **Ο.Κ.Δ.Ε.**

**Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας**



[www.okde.gr](http://www.okde.gr)